

ding til Folketinget, at Dansk Folkeparti sådan set mener, at Afrika kan sejle sin egen sø.

Dette parti er regeringen totalt afhængig af, og på det ene store politikområde efter det andet har regeringen låst sin skæbne fuldstændig til Dansk Folkeparti; det er også tilfældet på bistandsområdet.

Derfor forstår jeg i og for sig udmærket, at ministeren ikke har lyst til en kommission, der skal sætte sig ned og uhildet og kritisk gennemgå dansk ulandsbistand og komme med forslag til det, for hvis det ulyksalige skulle ske, at det nuværende folketingsflertal af Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti vinder et kommende folketingsvalg – det tror jeg nu ikke, der er heller ikke meget, der tyder på det, men hvis det skulle ske – så ved vi jo, hvordan det vil gå med udviklingsbistanden.

Den vil blive dikteret i yderligere 4 år af Dansk Folkeparti, og det vil sige, at i yderligere 4 år vil miljøbistand og udviklingsbistand blive udhulet, og så vil det selvfølgelig være en pine og en plage for den borgerlige regering at have en sådan kommission siddende. Man vil jo aldrig kunne forestille sig, at en sådan kommission på et seriøst grundlag kunne bakke op og komme med konkrete forslag, som udenrigsministeren kunne bruge.

Derfor mener jeg, at den eneste konklusion på den negative melding fra regeringens side og fra Dansk Folkepartis side, fra regeringsblokkens side i den her sag, er, at vi andre, de partier, der ikke er med i regeringsblokken, når vi nu ikke kan få en kommission, fordi regeringen ikke vil have det, sætter os sammen inden det kommende folketingsvalg, som forhåbentlig kommer meget hurtigt – der går rygter om, at det kommer allerede i juni, det håber jeg udenrigsministeren kan bekræfte – og simpelt hen udfærdiger et forslag til en ny bistandspolitik.

Det bliver ikke noget så fornemt som en kommission, men det bliver dog et konkret forslag, som befolkningen kan tage stilling til ved dette kommende folketingsvalg og så udpege en anden retning ved at sammensætte et Folketing, der ønsker en anden politik end den, der føres i øjeblikket.

Derfor må man desværre konstatere, at hr. Jann Sjursens forslag i dette her Folketing ikke har nogen mulighed for at få det positive sigte, som forslaget vitterlig har. Vi støtter det gerne, og vi stemmer gerne for Kristendemokraternes forslag. Vi må bare erkende, at som Folketinget er sammensat, er det altså i den kommende

valgkamp, at slaget står, og ikke her i salen, bortset fra den debat, vi har i dag.

Det glæder mig, at hr. Per Dalgaard er kommet til stede igen i Folketingssalen, for jeg kommenterede jo hans meget dramatiske melding om, at Afrika kunne sejle sin egen sø, og at den politik, som V og K har bundet sig til at føre sammen med Dansk Folkeparti i de kommende år, hvis den konstellation forbliver ved magten, vil betyde en langsom kvælning af den danske ulandsbistand.

Så jeg synes, det er godt, at Kristendemokraterne har fremsat det her forslag. Det vil ikke føre til noget i denne her folketingssamling, det har regeringsblokken effektivt forhindret, men det fører til en debat, som har fremtiden i sig, og tak for det.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg skal rent principielt gøre opmærksom på, at det er statsministeren, der udskriver valget, og ikke udenrigsministeren.

Keld Albrechtsen (EL):

Tak, hr. formand, for denne oplysning.

Kl. 19.10

Jann Sjursen (KD):

Man må jo sige, at det er utroligt, hvad formanden efterhånden skal belære Folketingets medlemmer om.

Først vil jeg sige tak til ordførerne for modtagelsen af forslaget og for udenrigsministerens kommentar til det. Jeg kan jo på den positive side glæde mig over, at der umiddelbart er et bredt politisk flertal bag de gode intentioner i forslaget i hvert fald, men så begynder vandene derefter at dele sig noget.

Jeg vil sige, at de, der på trods af de positive intentioner i vores forslag har argumenteret mod selve beslutningsforslaget, er kommet med nogle argumenter, som jeg ikke synes holder for en nærmere prøve. Det første er, at kommissionsarbejdet vil føre til direkte handlingslammelse. Det mener jeg ikke kan være rigtigt. Så skulle man hverken i Sverige eller Norge have nedsat tilsvarende kommissioner, om end de kan have haft et lidt andet og, for Sveriges vedkommende i hvert fald med globaliseringskommissionen, et bredere sigte. Så det mener jeg ikke holder, heller ikke på baggrund af de kommissionsarbejder, som regeringen selv har nedsat i sin relativt korte levetid.